

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 45.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392640000/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

«Å ja - de store Have og de fremmede, varme Lande!»

Ja, se dér var hun nu igen - Tue rystede på Hovedet - han tænkte på den hvide Sneslette derude - hvad vilde Søster dog have, der var skønnere?

Men Fader Jo: «Ja, min Pige, se at blive gift med en Sømand.»

«Som Morbrø'r, ja,» nikkede Regitze smilende, rystede de røde Lokker fra Panden og gik atter op og ned.

Morbroder - jo, Tue kunde godt huske ham: et langt, rødbrunt, krøllet Skæg og to skært blå Øjne. Morbroder havde en Aften været her og siddet dér i Lampeskæret og fortalt og strøget sit Skæg. Tue huskede dunkelt så meget, der lignede Regitzes Trope-drømme - noget om fuglehalsede Kamelers uregelmæssige Vandring gennem glohedt, knasende Sand, om solbeskinnede, telthvide Torve, hvor det duftede fra gyldentgule Pyramider af runde Citroner og fra lyserrøde Bananer, hvor det summede af lystige Stemmer i fremmede Mål, hvor Aber knurrede, og Papagejer skreg - men én Ting huskede han klart, noget Morbroder havde fortalt sent på Aftenen, da de skulde til at gå i Seng - om en Ø, han havde set en Nat højt oppe i Ishavet, da det var Tåge - en Ø, så stor som et Hvalhoved, hvorum Bølgerne idelig slog og slog, skyllende hen over den, slående op ad den, hvirvlende i Skum og slående igen - «Siden,» fortalte Morbroder, «når jeg lå og ikke kunde sove, da tænkte jeg kun på den Ø under Bølgeslaget deroppe, så sov jeg strax ind.» Men Tue kunde aldrig glemme denne hjemløse Ø i den utrøstelige Ensomhed i Ishavets ustandseligt plaskende Øde, og mangen Nat skræmmede den Søvn fra hans Leje. Han stirrede med stive Øjne.

Fader tog et Tag i hans Skulder: «Tue igen i Amdam - nej så min Sandten om det må blive ved at